

Skjellbreia, fra vest.

Odd Fordal.

Har du vært på Storsylen?

MAGNE HAAVE

Det er mange emner å lage statistikk over, og den som har tatt på seg vervet å redigere en årbok, kan ikke la være å kike på forskjellige besøkstall. Hyttenes belegg f.eks. er noe som absolutt burde interessere et styre. Av de tallene kan en lese og lære mye.

For moro skyld har jeg tatt for meg besøkstallene i protokollen på Storsyltoppen. Denne ligger som kjent i Norge, idet Riksgrensen går på skrå over toppen, men ikke over det høyeste punkt, hvor det står en stor varde reist under grenseoppgangen i 1929. Riksroys nr. 155 A står ca. 200 m lenger nordvest.

Fra Sylstationen på svensk side fører en vardet vei nesten til toppen — og pussig nok går også de fleste Nordmenn denne stien. Undertegnede merket i sin tid en rute fra Nedalshytta til toppen. Den var, kan hende, litt lenger enn ruten på svensk side.

Når nå den nye Nedalshytta kommer til å ligge adskillig nærmere Syltoppen, bør enhver som vil kalle seg fotturist, ta turen til Syltoppen. Utsikten er fantastisk. Snøfonnene lager morsomme figurer (Ole Lukkøye). De mosekledte flyer er behagelige å gå på. Fra Syltjernet (norsk side) er det vardet oppunder Lillesylen og videre over bandet mot toppen som ligger på 1762 m.o.h.

Inni toppvarden ligger forankret en jernkasse. Inni denne ligger et avlangt zinkfuttal med lokk, og inni futteralet ligger en proto-

koll hvor besøkende blir bedt om å skrive sitt navn og ev. anmerkninger. Besøkstallene fordeler seg slik:

	1965:	1966:	1967:	1968:
Svensker	308	403	245	533
norske	17	24	57	81
danske	2	6	1	13
finske	1	0	0	3
tyske	2	0	2	5
Franske	1	0	1	0
Hollandske	1	0	0	4
Engelske	1	0	0	4
U.S.A.	7	4	0	Japan 1
Ialt	341	441	336	644

Det er ikke så lite av en nasjonal skam at Nordmenn er i slikt fåtall. Det er blitt litt av en myte at det er så mye verre å gå opp på Storsylen på norsk side. Det stemmer ikke.

Hør bare hva begeistrede turister skriver i protokollen.

13.7.65 skriver en svensk: Med många pust och stön, och lysnande til Jøkelsdøn vi tog oss upp til Sylens krøn, och synen här var Mycket skön.

19.8.66 skriver en annen svensk: This is my Land, this is our Land. This is the Land for You and me. Han hadde engelsk damefølge.

28.8.66 skriver en Selbygg: Strålende sol — Tørst. Ikke desto mindre er samme karen på toppen igjen dagen derpå.

28.8.66 skriver en Ørebroare: När smager Tuborg best? Han var leder for 75 skolebarn.

19.8.66 skriver en norsk: Dette var da en koskelig liten haug. Han hadde dansk damefølge.

25.8.67 Ensam och allén kom jag opp
sitter och njuter på en sten på denna topp
Solens strålar värmer jättegott,
men av sikten fins grunnat molnen inget hopp.

28.8.67 Med stig likt korpors vingslag
vi drivit har hit opp.
Lugn och frihet oss giver Sylens topp,
med bergets starka makter vi inngå brødralag.

Samme dag sadlet en fransk mademoiselle sin Pegasus og skriver:
La Montagne decoule a l'infini
Ses lignes briséés
Ses souples images courbés
Que des bouquets dômbles
Au fond, les valleés me rappellent
Pour me faire basculer
Dans la réalité.

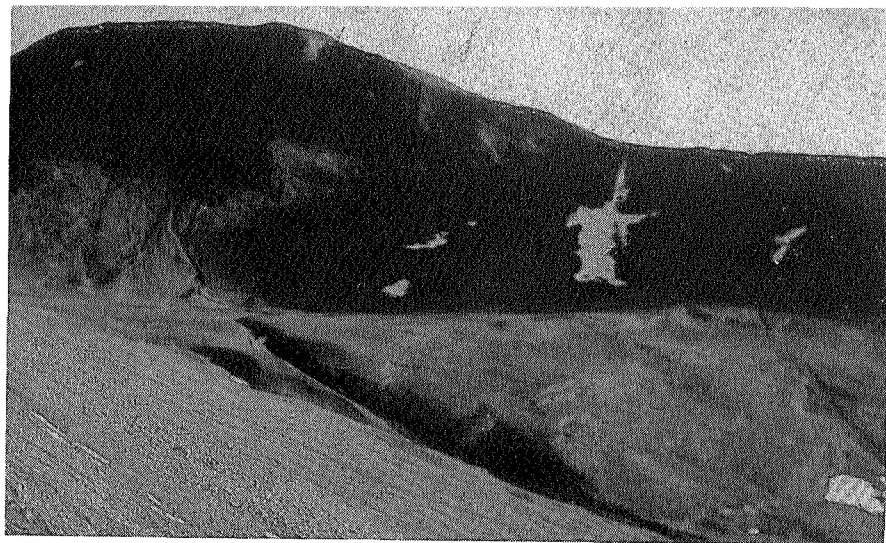
11.9.67 skriver en svensk ungmø:
Vi äro förtvivilade. Här har nogon varit førut.

20.7.68 noteres: Kungliga Jämtlands Fältjägerregemente återtog Syltoppen den 20. juli 1968.

9.8.68 fryder en norsk jente seg: Her kan man se ned både på svensker og Nordmenn. Heia Norge — og sommarfjellet.

Etter krigen var besøket stort på toppen av tyskere som lå fast på Sylstationen. Var det, kan hende, noe som lokket og drog i landet som de måtte forlate?

Som sagt er det merket fra Nedalshytta til toppen. Og så skal du vite at i Syltjernet (norsk side) står 2 kgs ørret i kø og venter. Tror du det ikke, så spør en bestemt lærer fra Selbu. Får du ikke fisken, så er det ikke fiskens feil. Du har sikkert glemt å ta med nok mark.

Ole Lukkøye i Sylene.

Magne Haave.

Den karen som de senere år har hatt tilsynet med besøksprotokollen er Tormod Ertzgård fra Lånke. Minst 5 ganger hvert år har han vært på Storsyltoppen. Når de gamle protokoller har vært utskrevet, har han tatt dem ned til byen og sprunget opp med nye, såsnart han har fått dem sendt innover. En rask liten avstikker til toppen av Storsola hører med til Trimturen, og som avslutning på fjellturen legges hjemturen om toppen på Fongen. Stikk den.

Da han har rekord i å stå opp om mårran, skal jeg ikke nevne tiden for tur/retur Nedalshytta-Storsyltoppen. Det er bare så sørgelig at han ikke traff den svensken som skrev på engelsk den 19.8.66 om at dette landet var hans. Han skulle bare ha visst at Ertzgårds oldefar var med på Eidsvold i 1814 og la grunnen til at Norge og Sverige skilte lag i 1905.

Har du nå bestemt deg for å ta turen til Storsyltoppen?

Fra T. T.'s Nedalsutvalg

EIVIND KIERULF og CARL W. GOTAAS

Som fortsettelse av våre «avsluttende rapporter» (28/7 og 28/10) finner vi nå, da vi mener at vårt oppdrag kan opphøre — å ville og burde kontinuere rapportene med enslags «historikk» over hendelsesforløpet.

(Rapportene og styreformannens orientering se 1968-årbok 123/175.)

Nedalsutvalget kan vel sies være instituert i og med at T.T.s styreformann (Kierulf) på årsmøtet 1965 — etter ca. 20 års tillitsverv innen styret — frasa seg gjenvalg, men erklærte seg villig til å fortsette spesialarbeidet i og for Nedals-saken.

Ekspansjonsplanene mht. Nedalsområdet som kunngjordes bl.a. i «Adresseavisen's» referat av E-verkets (TEV's) styrevedtak av 1/2-1963 — var blitt aktualisert ved dets juridiske konsultants søknader om konsesjon 14/1-64 til kote 729, — og den såkalte «ubotaniske» søknad 15/6-64 om unntak fra fredningen pr. 6/7 1917 av det «for alle tider fredede» botaniske område, eller som det da het «dette vakre stykke norsk natur» — — .

T.T.s styre hadde allerede på årsmøtene 63 og 64 fått fullmakt til såvel å bruke penger som søke samarbeide med andre «naturforeninger» for å få alle eventualiteter fagmessig undersøkt og vurdert.

Utpå våren 1964 anmodet styreformannen (E.K.) meg (C.W.G.) om å gå igang med å ordne opp i og ajournere T.T.s arkiv og søke i byens arkiver om dokumenter og facts i Nedalssaken, — noe jeg var villig til og på «hobbybasis» i likhet med et par års lignende «naturarbeide» for Naturvernforbundet, Oslo, og Trøndelag N.V., hersteds.

I T.T.s-årbøker for 1963 og 1964 hadde jeg da i artikler (og fotos) begynt en «redegjørelse» for mine inntrykk fra og interesse for Syltraktens berettigede plass og bevarelse i Trøndelags friluftsliv og naturkultur — basert på 3 års «sommerferier» i Tydalsområdene og hva jeg til da hadde «erfart» gjennom «litteratur» og av facts om Nedalssaken, bl.a. i endel av årbøkene og med et slags klimaks under T.T.s 75-årsjubileum ved professor J. Nordhagens lysbilledforedrag fra ca. 30 års studier i Nedal. «Gabrielsen-komiteén's» innstilling kom 26/11-63 — og minoritetens synsmåter var både velbegrunnet og naturvennlige. — (2 mot 4 «elektrisitetssmindede»).